

**Sadra Baniasadi
Sisters**

November 29 – December 20, 2019
Dastan's Basement
#6 Beedar, Fereshte St., Tehran, Iran
Telephone: +98 21 2202 3114
Website: <http://dastan.gallery/>
Instagram: @dastansbasement

صدرا بنی‌اسدی
خواهران

۸ تا ۲۹ آذر ۱۳۹۸
زیرزمین دستان
تهران، خیابان فرشته، خیابان بیدار، پلاک ۶
تلفن: ۰۲۱ - ۲۲۰۲ ۳۱۱۴
وبسایت: <http://dastan.gallery/>
اینستاگرام: @dastaoutside

Dastan is pleased to announce Sadra Baniasadi's solo exhibition titled "Sisters" at Dastan's Basement. The exhibition will open on November 29, 2019 and will continue for public viewing through December 20. This is the third solo exhibition of the artist at Dastan's Basement. His work has been previously featured in three solo exhibitions, as well as over ten group exhibition and international art fair presentations.

Sadra Baniasadi (b. 1991, Tehran, Iran) is one of the most creative talents of the new wave of Iranian artists working on visual art, music, video, and storytelling. He is a graduate of Painting from Tehran Art University (Tehran, Iran). The current series on display, "Sisters", is a continuation of his path from his two previous series, "Dog Language" (Dastan's Basement, February 2016), and "Outdated" (Dastan's Basement, January 2018).

In his older series, "Dog Language" (Dastan's Basement, February 2016), Sadra Baniasadi used cartoon-making and illustration as sources of inspiration for creating a multi-layered narrative of an alternative universe. In that series of work, the artist crossed the borders of illustration, cartoon, painting and storytelling to present an alternative universe to the viewer — a universe that mixed the realities of our lives and musings over the artist's perspectives. Sadra Baniasadi's allusions to everyday events created a parodical playfulness that both referred to the artist's background in cartoon-making and his desire for creating a comprehensive narrative structure. In "Outdated", he created a parallel world with a multi-layered structure: the mythological gods of this universe hacked through the everyday world and created parallel narratives, and the social/urban life of this universe, continued life independently.

On his previous two series and their influences on "Sisters", the artist writes: "In 'Dog Language', my main source was the myth of creation, while in 'Outdated', I tried to depict a self-made council of mythological gods who lived beside us in contemporary cities. Now, in "Sisters", to work on the image of Anahita, the most important goddess among the Iranian mythological gods, I have sought pictures of Iranian women today."

Inspired by mythological texts and oral history, Sadra Baniasadi writes: "Women are symbols of life and creation, and in ancient Iran, they were thought as sacred and as the superior gender. Although the passage of millennia has changed the dominant beliefs among Iranians, still the role and image of the 'mother' is idealized and cherished as the ultimate human role. Women have been essential in creating culture and tradition, with a major part of these being handed over to later generations through stories; legends and folklore that we know as the 'stories of grandmothers', carrying over thousands of years of literature."

The artist continues: "This history-making role, i.e. 'the narrator', is evident in all aspects of the Iranian culture, and perhaps the best example is Scheherazade: she is one of the most well-known manifestations of the goddess Anahita in literature. In Anahita temples, this role was assigned to the spiritual women who worked there as nuns. They would occasionally perform music and narration for men, who mostly had duties as soldiers or hunters and were not well-acquainted with what we now call culture."

To create his recent series, Sadra Baniasadi studied images of women published or shared on various media. He believes that in the age of internet and social media "it is the first time individuals (in our context, women), narrate themselves and their stories without intermediaries (who are mostly men) that filter content." In addition to taking inspirations from these images, he has used depictions of "the Iranian women in media". As so, he has used "images of television presenters and cinema actresses, so as to show them as heirs of the women at Anahita temples in the art of narration."

Writing on his perspective and the combination of his two sources, i.e. social media as well as television/cinema, Sadra Baniasadi continues: "The effort is to include independent smaller-scale narrations shared on personal media in the ongoing larger-scale history narrated by public media. Although they seem incomparable, both carry vast spatio-temporal information on our lives today."

Sadra Baniasadi
Sisters

November 29 – December 20, 2019
Dastan's Basement
#6 Beedar, Fereshte St., Tehran, Iran
Telephone: +98 21 2202 3114
Website: <http://dastan.gallery/>
Instagram: @dastansbasement

صدرا بنی‌اسدی
خواهران

۸ تا ۲۹ آذر ۱۳۹۸
زیرزمین دستان
تهران، خیابان فرشته، خیابان بیدار، پلاک ۶
تلفن: ۰۲۱ - ۲۲۰۲ ۳۱۱۴
وبسایت: <http://dastan.gallery/>
اینستاگرام: @dastaoutside

دستان نمایشگاه انفرادی آثار صدرا بنی‌اسدی را با عنوان «خواهران» در زیرزمین دستان را اعلام می‌کند. این نمایشگاه در روز ۸ آذرماه ۱۳۹۸ افتتاح می‌شود و تا تاریخ ۲۹ آذر برقرار خواهد بود. این سومین نمایشگاه انفرادی صدرا بنی‌اسدی در زیرزمین دستان است. آثار او تا پیش از این در سه نمایشگاه انفرادی، و چندین نمایش گروهی و آرت‌فر بین‌المللی ارائه شده است.

صدرا بنی‌اسدی (م. ۱۳۷۰، تهران) دانش‌آموخته‌ی نقاشی از دانشگاه هنر تهران است. او یکی از هنرمندان نسل خود است که به‌شکلی تأثیرگذار روی چند رسانه، از جمله هنرهای تجسمی، موسیقی، ویدیو و روایت، به‌طور هم‌زمان تمرکز کرده. مجموعه‌ی «خواهران»، ادامه‌ای از مسیر دو مجموعه‌ی پیشین او، «زبون سگی» (زیرزمین دستان، بهمن ۱۳۹۴) و «منسوخ» (زیرزمین دستان، بهمن ۱۳۹۶) است.

او در مجموعه‌ی پیشین خود، «زبون سگی» (زیرزمین دستان، بهمن ۱۳۹۴)، با ایجاد آثاری ملهم از کاریکاتور و تصویرسازی، روایتی چندوجهی از یک دنیای ساختگی ارائه کرد. در این مجموعه، هنرمند با عبور از مرزهای تصویرسازی، کاریکاتور، نقاشی و قصه‌گویی، یک جهان آترناتیو را به مخاطب نمایش می‌داد — جهانی که واقعیت‌های زندگی ما را با تفکر از زاویه‌های دید هنرمند ترکیب می‌کرد. کنایه‌های صدرا بنی‌اسدی به اتفاقات روزمره، بازیگوشی طنزآمیزی را به‌وجود آوردند که هم به پیش‌زمینه‌ی هنرمند در کاریکاتور و هم به علاقه‌ی او به ایجاد یک ساختار روایی چندوجهی اشاره می‌کرد. در مجموعه‌ی «منسوخ»، هنرمند جهانی موازی با ترکیبی چندلایه ارائه کرد: از طرفی، خدایان اسطوره‌ای این جهان، با رخنه در دنیای روزمره بر آن تأثیر می‌گذاشتند و روایت‌های موازی ایجاد می‌کردند، و از طرف دیگر، زندگی اجتماعی و شهری این جهان، در استقلال، به زیست خود ادامه می‌داد.

او درباره‌ی دو مجموعه‌ی پیشین خود و ادامه‌ی روند آن‌ها بر «خواهران» می‌گوید: «در مجموعه‌ی «زبون سگی» به اسطوره‌ی آفرینش پرداختم، در «منسوخ» نسخه‌ای خودساخته از مجمع خدایان باستانی را در کنار زندگی روزمره‌ی انسان‌ها در شهرهای امروزی تصویر کرده بودم. در «خواهران» برای پرداختن به آن‌ها، مهم‌ترین ایزد باستانی از میان همان مجمع خدایان باستانی، به سراغ تصاویر زنان ایرانی امروز رفتم.»

صدرا بنی‌اسدی با الهام از باورهایی که از دیرباز وجود داشته‌اند، می‌گوید: «زن، زندگی و زاینده‌ی ایران است و در گذشته‌ی ایران زن به خاطر زندگی‌بخش بودنش جنس برتر و مقدس دانسته می‌شده است. هزاره‌ها رسم زندگی ایرانیان را دگرگون کرده اما همچنان مادر برای ایرانیان ستوده‌ترین جایگاه انسانی‌ست. به واسطه‌ی همین زاینده‌ی و پرورش انسان، زن در طول تاریخ آموزگار فرهنگ و سنت بوده و بخشی مهمی از این آموزه‌ها از راه داستان به نسل‌های بعد منتقل می‌شده است؛ افسانه‌ها و داستان‌های فولکوری که به همین خاطر قصه‌های مادربزرگ گفته می‌شود و حامل باورهای چند هزار ساله است.»

او ادامه می‌دهد: «این نقش تاریخ‌ساز زنان در قالب «روایتگر» در همه‌ی فرهنگ ایرانی نمود دارد و شهرزاد قصه‌گو بارزترین نمونه‌ی آن در ادبیات است. شهرزاد یکی از تجسم‌های زمینی ایزدبانو آن‌ها (آبان/زهره) در ادبیات است و نقش روایتگر را از آنجا دارد. این روایتگری به همراه ساز و آواز آیین نیایش‌گاه‌های آن‌ها بوده است که به وسیله‌ی زنان روحانی خدمتگزار در آنجا برای مردان که سرباز/شکارچی و احتمالاً ناآشنا با آنچه امروز فرهنگ و هنر می‌نامیم بوده‌اند، اجرا می‌شده است.»

هنرمند برای شکل‌دهی به مجموعه‌ی اخیرش به سراغ تصویرهای زنان ایرانی در رسانه‌ها رفته است. از نظر او، در رسانه‌های شخصی اینترنتی، «نخستین بار است که خود افراد (در اینجا زنان مورد نظر هستند) بدون واسطه‌ی رسانه‌هایی که تقریباً همیشه مالکین و ناظرینی مرد خروجیشان را غریبال می‌کنند، از خود تصویر روایت کرده‌اند.» در کنار الهام از این تصاویر، او از تصویرهایی که «از زن ایرانی در رسانه‌ها نشان داده می‌شود» نیز الهام گرفته است. بدین صورت «از عکس‌های مجری‌های تلویزیون و بازیگران سینما» استفاده کرده که به قول او «در نبود آوازه‌خوانان معبد آن‌ها، آن‌ها را به عنوان وارثان همان نقش داستانی با ترفندهای هنرمندانه در نظر گرفتم.»

صدرا بنی‌اسدی درباره‌ی نگاه خود و ترکیب این دو رسانه در نمایشگاه کنونی می‌گوید: «با در نظر گرفتن تصاویر تلویزیونی-مطبوعاتی در کنار تصاویر اینترنتی شخصی، سعی من در راستای دخیل کردن روایت‌های کلان رسمی در عین روایت‌های خرد مستقل بوده است. هردوی این‌ها، هرچند با هم همخوانی نداشته باشند، اطلاعاتی از زیست انسان در زمان و مکان ما می‌دهند.»